

МИРОСЛАВ БРИК

МОГУЋНОСТИ КОМУНИКАЦИЈЕ

ПРЕУРАЂЕН СТРАХ МЛАДОГ МУШКАРЦА

Плаше ме вашарска стрелишта
валовите стазе и шкрипа луна-парка
утегнуте недељне шетње
бесконачне здравице
припросте шале и заглушујућа песма

Плаше ме змије и факири
циркуски коњи прашњава арена
поједностављен поглед
на тај непредвидив свет
плаши ме радост деце
која нестане док махнеш руком
када све дознају
Не знам зашто ме управо ово плаши
(а толико је других разлога за страх)
можда зато
што се све те темпиране и искривљене ситуације
већ сутра могу јавити
као савршена превара

НЕСТВАРАН ПРЕДОСЕЋАЈ

33 године
и путеви и даље застрашујуће плету
незнано куда
неко сигурно то зна и на то се само осмехује
то ниси ти
33 године
и укрштени путеви као позив
на који је касно одговорити
и тако је то већ за тобом
(тешко је одредити шта тачно
пут је неодвојив од привида)
Али нешто пред собом осећаш
можда од зноја мокру јутарњу постељу
туђе власи косе на јастуку
(туђе, заиста?)
недостају кључеви адресе
али и оно највредније
море неизбежних дрхтаја
повратак нашој праприроди
дах ментола на листовима
необуздана бекства из несвета
препуњеног симболима знаковима кодовима...

О СЕБИ

Повратак себи долази
преко новембарског гробља
искривљен несаницом од толиког светла
Исцрпљеност из претходних живота је очигледна
фокусирај се стога на сада
шапће пркосно рака
мисли о том моменту
шушти узнемирено лишће
у неосветљеним шахтовима подземља
али хладнокрвна тама не осуђује
пре него што се окренеш поново је ту
Гавранови су утиснути на наше прозоре
стакло се већ тегли као паучина
како да те додирнем
под њиховим ишчекујућим крилима
тешка међумагла
која као доказ тражи
непрестану међуљубав
и са траговима закрвављеног снега
у коси
Тако да не знам каква је то љубав уопште
и док буде ових дугих ноћи
ништа се неће променити

ДНЕВНА МОЛИТВА

Сањаш пад никад лет
сањаш маглу не то што ти припада
(путеви возови рђаво камење)
сањаш стегнуту пару
али ни кап воде
онесвешћену у твом смеђем крилу
Толико се тога одсања
и онда наступа живот
умногоме страшнији и рафинисанији
умногоме кроткији и приступачнији
довољно је само изабрати
(као данас 13. децембра непрестано
гоњен бесним вучјаком таме
бранити се
закован на крсту твог тела
до бескраја понављати себи
свѣтло је толико има светла)

ВЕЧНОСТ

Ти камени свеци на брдима
нису променили свој став пун опроста према нама
вечито над нама бдију
вероватно знајући зашто

док доле у градовима
течно комуницирају још само реке
и њихово срастање и разилажење
је тако уређено
да искључује сваки покушај увреде

(избор из књиге *Маја за оријентацију зими (Orientačná mapa na zimu)*, 2001)

Превео са словачког
Дамјан Малајев